

Bemutatkozunk

Kamarás Klára: Pécsen születtem 1932. december 18-án, és ott éltem tanulmányaim befejezéséig. 1955-ben végeztem a Tanárképző Főiskolán, mint matematika-fizika-rajs szakos tanár. Azóta Letenyén élek. Gyerekkoromtól vonzott az alkotómunka, de a vidéki elzártságból nem találtam utat az érvényesüléshez. Kaskötő István biztatása és az Internet nyitotta meg számomra a lehetőséget, hogy bemutassam festői-írói-költői alkotásaimat. 2006-ban 2 könyvem jelent meg: Arcok a múltból címmel elbeszéléseim és Ólomból szőni pilleszárnyat – válogatott verseim. Ebben az évben kaptam meg az Amatőr Irodalomért Verslista Díjat is Publikációért kategóriában. 2007-ben az IR előadói 2 CD-n mutatták be verseimet és a Mercator Stúdió e-könyvet készített számomra Letenyei fák címmel. Még vannak terveim, de az időm már kevés.

Szabolcsi Erzsébet: ...Lyukas zsebű senki vagyok, de virágokból szőtt álmok közt terelgetem hétköznapjaim bárányszerűit. Zengő zivatarban barlangba búvok, napsugaras nyárban friss forrásvízzel hűtöm forró homlokom. Kapkodok szálló hópírhék után, s pillangószárnyon csapongnak gondolataim... 1954. április 12-én születtem Sátoraljaújhelyen, a Zemplén szívében. Gyermekkoromtól kezdve minden érdekelt, ami a természettel és a művészetekkel kapcsolatos. Magyar-latin szakon végeztem a Kossuth Lajos Tudományegyetemen, harminc éve tanárként dolgozom. A Kunszentmiklósi Református Kollégiumban tanítok. Három fiam van és egy lányunokám. Édesapám sokoldalúsága volt a példa előttem, hogy képezsem magam, és próbáljak alkotni. Szeretem megörökíteni azt, ami tetszik nekem, képpel, hanggal, verssel. Talán néha sikerül... ilyenkor jó élni...

2008-ban megkaptam az Amatőr Irodalomért Verslista Díjat.

Bodó Csiba Gizella: Ez évben jelent meg a tizenegyedik könyvem, melynek hátoldalán ez áll: „Az írásaim én vagyok!

Hangulatok – gondolatok! Magamból mindent átadok, nem tartogatok, talán így adhatok elcsendesülést, harmóniát Emberré, Földünkért kiáltozást, hogy szebben csináljuk tovább, amíg lehet, e nagy ajándékot, az Életet”. Ez vagyok – Budapestben élek, Miskolcon/Diósgyőrben születtem. Főiskolát végeztem, s filozófiai tanulmányaimat a mai napig folytatom. Mindig írtam: porba, papírra, ma már irodalmi folyóiratokba, antológiákba, honlapokra. Csak az elindulás volt nehéz, a „Barátok” sokat segített. Így gyermekkori álmaim valósulnak meg: írok, írok, írok!

2008 októberében jelent meg legújabb kötetem, melynek címe Damaszkusz kapujában. Szintén idén kaptam meg az Amatőr Irodalomért Verslista Díjat is publikációs kategóriában.

Őszi Anita: 1980. december 8-án születtem Hatvanban. Körülbelül tíz éve kezdtem verseket írni, mert a bánatot könnyebb papírra vetni, mint elmondani. Azóta a bánat elmúlt, a versek itt maradtak...és az ihlet is. Mindazonáltal, vagy tán épp emiatt, a költészet számomra úgy szép, ha bánatos és zaklatott, nem vidám. Nincsenek is „boldog” verseim. Bár így azt hiheti az olvasó, hogy pesszimista vagyok, de a természetem vidám. Én ezt is annak tulajdonítom, hogy a rosszat magamból kiírom. Mindenki döntse el maga, hogy mennyire tetszenek az írásaim, és olvassa aszerint. Két megjelent kötetem: Pillanatok és Tükörkép reggel címmel megrendelhető nálam (anitaoszi@citromail.hu), vagy a jelen kötet szerkesztőin keresztül.

Gósi Vali: Mottóm: „Az igazi remekmű néha nem is olyan tökéletes. Csak sugárzik, a „csak álom” is benne van, a csillagok fénye, a tündéri. S a feladatnak ez a része, amikor a művész már nem tud művén segíteni: az utolsó ecsetvonást, a tündérit az Isten végzi el.” (Márai Sándor)

Nekem a versek, a könyvek, az irodalom: élet és halál. Nekik köszönhetem, hogy hálás vagyok létemért – még ha megmu-

tatta legkegyetlenebb arcát is, és nem hívom, de nem is félem a halált. Nekem a rím, a ritmus a lét dallama. A boldogság, és a fájdalom muzsikája. Olvastam egy véleményt a verselésről, ahol a kritikus valahogy így fogalmazott: „a vers írója kierőszakolja magából a rímeket, feláldozva a mondanivalót is.” Én erről másként vélekedem. Lelkem hangjait ha versbe szedni készülök, előtte már hosszan muzsikál bennem az örömteli ritmus, vagy szomorú dalra kél a bánat, és szinte ösztönösen, lágyan köréje gyűlnek a dallamos verssorok. Nem érzem úgy, hogy rabságban tartják gondolataimat a rímek, a ritmusok, és ma már tudom: a vers, az irodalom szeretete létünk értelme lehet: élni segít, és meghalni tanít. Nekem a vers a lelkem is.

Hanyecz István (Stefanicus Hungaricus Firkász): 1946. december 25-én Garán születtem. Házasságot 1971-ben kötöttem Lám Etelkával. Nehéz, embert próbáló évek következtek. 1978 óta élünk Svédországban. Ma mint nyugdíjas, irodalmat, sportot szerető ember élem a hétköznapjaimat Az írás gondolta lassan érett meg bennem. Hangos gondolatimat, az írott szót, a verselést cirka 1990 óta művelem, kb. hét éve kapcsolódtam be a „firkáim” révén különböző magyar honlapok életébe. A Barátok Verslista tagja vagyok. 2005-ben jelent meg önálló kötetem, címe: Napfogyatkozás Etelkával a Duna partján. 2007-ben megkaptam az Amatőr Irodalomért Verslista Díjat.

Mézes Mónika: 1983. január 21-én láttam meg a napvilágot Budapesten, és azóta is Budakalászon élek szüleimmal és az öcsémmel, Istvánnal. Ez a gyönyörű kis község Pest megyében található, Budapeستől pár kilométerre. Bátyám két éve nősült meg, novemberben született meg a kisfia, Ákos. Jelenleg asszisztensként dolgozom egy biztosítási alkuusz cégnél. Hobbim a színházba járás és a tánc. Két éve járok egy musical-látványtánc iskolába. Csapatunk több országos bajnokságon ért el sikereket.

Nagy Erzsébet (Penzsi): Ha azon tűnődöm, miért is ragadok tollat, s írom ki magamból gondolataimat, elmém elhúzódik a vackába, és tüntet. Éberem figyel, s kierőszakolja belőlem, hogy ne vele, de nélküle találjam meg kérdésemre a választ. Ne elmémből, de lelkemből hozzam föl, s emeljem tudatom szintjére. Lelkem élő, lüktető szeretet, amely kényszeríti elmémet érzéseim fizikális kifejezésére. S ez a „szeretetlenlélek” ösztönöz, hogy másoknak is adjak ebből a szeretetből, nyújtsak örömet, tegyek boldoggá másokat is, akiknek szintén tárva a lelkük és befogadók. Az én lelkem boldog. Az a küldetésem, hogy próbáljak megérinteni más lelkeket is ezzel a boldogsággal.

S ennek egyik „eszköze” nálam a vers. Egyszerű ember vagyok, egyszerű gondolatokkal. De egyedi és megismételhetetlen. Mert a gondolataim az enyéme, az én lelkemből fakadnak. S ha egész életemben csak egyetlen ember lelkét „érintetem” is meg, az már küldetésem sikerét jelenti.

Móricz Eszter: Debrecenben születtem. Írogatással már kamaszkorom óta foglalkozom. Az irodalom szeretete mindig is meghatározó volt számomra: amolyan családi örökség. A szépirodalom, a versek lételememmé váltak. Nagy kedvenceim: József Attila, Szabó Lőrinc, Tóth Árpád és Baranyi Ferenc. 2005 szeptembere óta jelentek meg igazán írásaim először a Netversek, majd a Barátok Verslista, a Forrás, a Nap-sziget Íróklub, a Művészetek forrása és a Kaláka honlapjain. Nyomtatásban a Sodrásban 2006 és a Sodrásban 2007 c. antológiákban, a Képzeld el irodalmi folyóirat számaiban, a Nap-sziget irodalmi és művészeti folyóiratban, valamint a Torontóban, szintén egy negyedévente megjelenő magyar nyelvű folyóiratban, a *Napló*ban. Eredeti foglalkozásomat is így választottam: nyomdász lettem, betűszedő. Mára már a számítógépes technika kiszorította „ólmos” szakmámat. Szerkesztő, montírozó, korrektor lettem. Két felnőtt gyerekem van. Nagyon pesszimista ember vagyok: ezt tükrözik a verseim is. Szeretem a természetet úgy, ahogy van, szeretem az embereket, szere-

tem a szépet s a jót... Úgy gondolom, ha már egy valaki elolvassa az írásaimat, akkor már megérte tollat ragadni.

Vörös Bernadett (Angel): 1979. március 1-én születtem Székesfehérváron. Tinédzser koromban ismertem meg a legjobb barátnőmet, Kerpelné Bognár Krisztinát, akinek van egy csodálatos kislánya, Regina. Szakközépiskolás koromban az irodalom-tanárnom szeretett meg velem az olvasást és a színházba járást. Ekkor kezdtem el a versírás felé fordulni. A legelső időszakban bármit megláttam, versbe öltöttem (pl.: Tárnyak, Ablak). Az első szerelem és az első szakítás mély nyomot hagyott bennem, ekkor nagyon negatív hangulatú verseket írtam (pl.: Koporsó). 2000-ben férjhez mentem. Hullámzó házasságom újabb és újabb verseket eredményezett. 2003-ban fedeztem fel a Barátok Verslistát, mely lehetőséget adott verseim neten, illetve kötetben való megjelenéséhez. 2007 nagy változást hozott az életemben. A múlt lezárása, fájdalmas verseket szült. Az új élet, új kapcsolatok újabb versek írására ihlettek (pl.: Miért? Miért? Miért?). Régen titkoltam, most már bátran vállalom, hogy költői vénával áldott meg a Sors. Köszönöm minden kedves barátomnak és mindenki másnak a biztatást és az építő jellegű kritikákat, melyekből sokat tanultam s tanulok.

Péter Erika: Szarvason születtem, de életem legjavát Békéscsabán töltöttem el, így békéscsabainak vallom magam. Kilenc évig a békéscsabai óvodák törvényességi felügyeletét láttam el, jelenleg tárlatvezetőként dolgozom a Jankay Galériában. Gyermekkorom természetes próbálkozásaitól eltekintve kb. 1980-tól intenzíven írok. Szinte felsorolhatatlan antológiában, folyóiratban, újságban és az interneten jelentek meg verseim. Első önálló kötetemet, a *Mindörökké mosolyt* 2005-ben az Accordia Kiadó adta ki 500 példányszámban, a kiadvány negyed év alatt elkelt. A Verselhetek c. gyermekeknek szóló kötetemet 2007. októberben a Móra Kiadó 4000 példányban je-

lentette meg, melynek most a második kiadására került sor, ami kuriózum a Móra Kiadó történetében is, hiszen az elmúlt 10 évben egyetlen verseskönyv sem fogyott el ilyen rövid időn belül, ilyen példányszámban a könyvpiacra. 2006-ban Pápán, a „Boldog Jövőnkért” Ezüst Toll Irodalmi Pályázaton I. helyezést értem el. 2007-ben megkaptam az Amatőr Irodalomért Verslista Díjat Publikációért kategóriában, Lengyelországban, Tarnowszkie Goryban pedig a II. Európai Irodalmi Találkozón Különdíjas lettem. Jelenleg a budapesti Palinta Társulat a Verselhetek c. kötetemből zenésít meg gyermekverseket a közeljövőben megjelenő CD-jükre (Kányádi Sándor, Nemes N. Ágnes versei között).

Kovács József Tibor: Egy újabb kötet, amiben lehetőségem van fennmaradni, hozzád szólni, Ismeretlen. Ha szemed járja szavaim kertjét, megtisztelsz. Hívlak, jöjj velem, lásd és éld át: az Isten örökre velünk; létem a Kedvesemmel egész, vele a csodák fényre érnek, hiszen tiszta forrás a lélek; míg Görögország tájain átsuhan szemed előtt a múlt, mintha csak útítársad lenne!

Szabó Gitta (Schlemmerné): Nos! Akkor kezdjük talán a legelején, néhány megmaradt gyermekkori emlékekkel, ami az írás felé terelhetett. Emlékszem a meghitt esti együttlétekre, amikor a családnak még együtt volt, és ahogy édesapám ült az ágy szélén, és meleg, bársonyos hangján olvasott nekünk. Vagy amikor a diafilm-vetítésekkel a testvéreimmel egybegyűltünk, és büvölten lestük a vonuló képkockákat, hallgattuk a mesét, és gyönyörködtünk a mesés rajzokban... Valahogy így kezdődött! És a folytatás? 1995-től megjelenések a Dörmögő Dömötörben, 2000-ben önálló mesekönyv, „A lustaság fél egészség...” címmel. 2005-től megjelenések a Barátok Verslista kiadványaiban és egyéb antológiákban, 2007-ben önálló verses-novellás kötetem – „Hullám hegyek-völgyek” – és verses CD-m, „Meztelen gondolatok” címmel.

Fazekas Margit: Fazekas Margit (Szomorúfüz) vagyok. Régen, egy októberi napon, a Mérleg jegyében születtem. Talán ezért is kedvelem az őszt. Több évtizedes könyvtárosi munkám során végérvényesen elkötelezettje lettem a könyveknek, a zenének, az irodalomnak. A szépség, a nyíltság, az őszinteség, a szeretet fontos számomra. Szeretek álmodozni, hiszen ott szabadon szárnyalhatok Lételemem a Napfény. Szeretem a Holdat, a csillagokat, a természetet. Az 1980-as évektől – mióta tolókcocsiba kényszerültem – írom ki magamból az érzéseimet, a gondolataimat, a fájdalmamat. Az írásaimat ajánlom „kislányomnak” Danának és az én Kincsemnek.

Kovács Daniela (Vörös Liliom): 1976. február másodikán születtem, egy időben Édesanyám legfájdalmasabb könnycseppjével. Majd meghaltam 2006. október ötödikén, amikor megszűnt dobogni annak az embernek a szíve, kit szemem fényeként szerettem. Attól a naptól kezdve gyökértelenül sodródom, mint száraz falevél a szél kezei között. Amikor felsírnak bennem az emlékek, tollat ragadok, és papírra vetem érzéseimet. Úgy tartják, a fájdalom szüli az igazgyöngyöt. Igazgyöngy-e vagy sem, az döntse el a Kedves Olvasó, számomra az a fontos, hogy verseimmel ápoljam örök emléket és a tőle örökölt – szép iránti – fogékonyságomat, versírási készségemet. Minden rímbe faragott gondolatomat Neki ajánlom, Szeretett Édesapámnak!

Michael Mandler (Newyear): A Sors hullámai messze elsodortak. Nagyon sokat láttam és tapasztaltam. Hátam mögött a beleilleszkedések hosszú sora. Több nyelv tanulása, több országban. Egyetemet végeztem, de nyugtalan lelkem nem engedett egy helyen megmaradni és azt tenni, amit tanultam. Érdekel minden, ami az emberi lét legnagyobb kérdéséhez közel hoz: Mi a célunk „itt”? Hosszú, küzdelmes utak után, visszafordultam magamhoz, a kiinduló ponthoz. Ezeket az utakat (belső harcokat) próbálom kiírni magamból!

Simon Roland: 1972. április 18.-án születtem. Software üzemeletető és informatikus iskolát végeztem. Sikeresen vizsgáztam angol középfokból. Szeretek novellákat és verseket írni. Már több mint nyolc éve alkotok. Az irodalomban találtam meg a helyemet. Létrehoztam a honlapomat, ahová az alkotásaimat gyűjtöm: <http://simonroland.blogspot.com>.

Minden vágyam az, hogy a műveimet kiadják, megjelenjen a könyvesboltok polcain a verseskötetem.

Dénes Mónika: 1985. október 24-én születtem, Budapesten. Azóta is ott lakom, tanulok: jelenleg az ELTE BTK angol és magyar szakán vagyok negyedéves hallgató. A versírással gyermekkorom óta foglalkozom, de csak pár éve eszméltem rá, hogy az irodalom mennyire fontos számomra. Az első egyetemi rádöbbenéseim Virginia Wolf és William Blake művei voltak. Az érzékenység és a teremtőerő számomra egyaránt fontosak olvasóként és íróként is.

Első műveim a Világóceán Kiadó Szintézisben című antológiájában jelentek meg 2006-ban. Ekkor egy pályázati kiírás eredményeként kaphattam lehetőséget a publikálásra: a „Haiku-versenyen” a Kőbányai Haikuk című ciklusom második helyezést ért el. Ezután az Irodalmi Rádió Hölgyek Antológiájában szerepelt egy versem, és ezzel beléptem a rádió alkotótáborába. Azóta több más irodalmi társaságnak vagyok tagja (a Barátok Verslista mellett): a Mait, a Másképlátók, a Közkinés és a Napvilág Íróklub honlapján megtalálható pár művem, tagja vagyok a Kőbányai Írók és Költők Egyesületének, kiadványaikban és rendezvényeiken rendszeresen szerepelek. Az első kötetem 2007-ben jelent meg a Kairosz Kiadónál, s idénre tervezem a másodikat.

Ábrahám Istvánné: Ábrahámné Ági vagyok. Tizenhárom éves korom óta írok, ötévesen már olvastam, s életem során sokat szavaltam. Öt év kihagyás (haldoklás miatt) után újra írni

kezdtém, tömör novellínókat, novellát és főképpen verseket. Az internetet nemrég ismertem meg, és csak egy ujjal írok. Írásaimmal szeretném megmutatni, hogy a legmélyebb poklok bugyaiból is ki lehet jönni. Mindenem a számítógép, ami ismét írásra fakasztott – férjem segítségével. Az internetnek köszönhetően tárulkozott ki előttem a világ, s találtam barátokra. Írásaim folyóiratokban, antológiákban jelentek meg.

2007 decemberére – születésnapomra – megjelent „A leletei mögött rejlő ember” c. önálló kötetem, amiben életem történetével ismerkedhet meg az olvasó. A kötet több irodalmi társaság és magánszemély meglepetés-ajándéka volt számomra.

Molnár Szilvia (Aphrodite): Molnár Szilvia vagyok, 1973-ban születtem Szegeden. Itt élek és dolgozom könyvtárosként. 13-14 éves koromban jelentkezett nálam először az a bizonyos kísérteties érzés: formába öntött gondolatnak kell a papíromra kerülnie. Az „írást” tudatosan 1995-96-ban fogtam fel. Akkor tájt születtek első haikuim, azóta is ez a versforma a legkedvebb számomra, ezért Fodor Ákos költészete példa előttem. Sok költővel tudok azonosulni, kiemelkedően Ladányi Mihállyal, akinek fanyar, kesernyés szerelmi kifejezőmódja belém ivódott. Kedvenceim: Beney Zsuzsa, Baka István, Kányádi Sándor, Weöres Sándor és még sokan. Sorolhatnék saját publikációkat, de nem teszem. Örök amatőrnek tartom magam, ez készlet folyamatosan arra, hogy szívjam magamba az újat, a szépet, s maradjak befelé örök elégedetlen...

Dobler Anita: Budapesten születtem, jelenleg Kecskeméten élek és dolgozom. Felsőfokú tanulmányaimat is „Hírös város” jogi egyetemén folytatom. Nagyon szeretek olvasni és verset írni – több-kevesebb sikerrel, ám annál nagyobb lelkesedéssel. Szeretném, ha versbe öntött érzéseimet minél több ember fogadná jó szívvel, és ha csak egy gondolat is célba talált, arra szokták mondani: „már nem hiába kelt fel a nap”...

Molnár József Bálint: 1940. novemberben születtem Szekszárdon. Nagydorogon nőttem fel. A középiskolát Pécsen jártam. Az ELTE matematika-fizika szakán diplomáztam 1965-ben. Rövid tanítás után mint számítógépes programozó helyezkedtem el. Munkám mindvégig a számítógéphez kötött, egészen nyugdíjba vonulásomig. Tíz évet dolgoztam német nyelvterületen is. Főleg Németországban, de Bécsben is sok időt töltöttem. Így például 1986-88 között is, amikor a családom is velem volt. Két gyermekem van. A fiam mérnök, a lányom közgazdász. Csepelen lakunk 1975 óta. A verselés, kisebb prózák írogatása régóta kedvenc időtöltésem, azonban csak nyugdíjba vonulásom után jelentek meg írásaim, többek között a KLARIS, a budaörsi Rímkovácsok című irodalmi folyóiratokban stb., valamint antológiákban, pl. a debreceni TÜKÖRKÉPÜNK, a pécsi TOLLFORGATÓK címűekben stb.. Szívesen fordítom német kötetek (pl. Heinrich Heine, Christian Morgenstern) verseit. Írásaim olvashatók a <http://verseim.uw.hu> weboldalon.

Kondi Nikoletta: 1977-ben születtem Miskolcon, több éves utazgatás után Szigetszentmiklóson telepedtem le. Angoltanár vagyok, bár szerelmem örökre az irodalom és a filozófia marad. Az írás számomra önkifejezés – sem több, sem kevesebb. Már jó ideje barangolok belső ösvényeken a „teljesség felé”, ebből az élményből születnek jelenlegi verseim. Az itt közölt három vers az „Út Sophiához” című ciklusból való.

Bor Erika (Evelyne Langerh): Viharsarki születésű, 30 éves békéscsabai lakos vagyok. Szegénységünk ellenére is a leggazdagabb embernek érzem magam, itt legbelül. „*Semmim nincs, de van egészségem és van HITem önmagamban.*”
„– *Uram! Mi a boldogság? Hogy néz ki a boldog ember?*
– *Boldogság az, amikor adhatsz másoknak, amikor örömet szerzel, vagy segítesz másokon. Amikor a szél megsimogatja*

*arcodat, a nap fénye mosolyt csal ajkaidra, magad körül hal-
lod a madárcsicsergést... REMÉNYkedem, hogy megérttetted.*

*– Kérlek, taníts meg erre minket, embereket! Oly szép lehet a
boldogság, ahogy kipirult arccal próbáltad lefesteni nekem.”*

Humán beállítottságú és gondolkodású, introvertált típusú ember vagyok. SZERETtEm, és néha viszonT szerettek. Az első nagy szerelem élménye Gyula városához kötődik. *„Olyan voltál, mint egy vándormadár, mely hirtelen feltűnt életemben, egy darabig letelepedett szívemben, majd fészket bontott, s továbbrepült.”*

Ezek a kis írások „amatőrszerű” időtöltések. Egyszer úgy gondoltam, hogy papírra vetem a fejemből kikíváncozó gondolataimat. Most megpróbálom e pár sort megosztani Önökkel.

Györke Klára: (Írói nevem: Györke Seres Klára) nyugdíjas gyógypedagógus vagyok. 2004-ben egy álom hatására, (elhunytt édesanyám biztatására) kezdtem írni verseket, prózát. 2005-ben megjelent „Álomkert”, majd 2006-ban „Rímek” és „Szép az élet” verseskötetem. 2004-től irodalmi-művészeti lapokban, antológiákban publikálják írásaimat. Pályázatokon elismerő okleveleket, nívódíjat nyertem. Jelenleg is tevékenyen részt veszek irodalmi körökben, ahol ismerkedem a pályatársak alkotásaival, ugyanakkor bemutatom a saját írásaimat is. Családom szeretete mellett az írás öröme kiteljesíti és betölti a mindennapokat.

Viemann László: Ki vagyok én? Nem más, mint egy ötvenkét évvel ezelőtt száműzött húszéves magyar gyerek, aki 1956-ban, új hazájában családot alapított, és most egy 72 éves nyugdíjas fiatalember kit az emlékei fűznek vissza oda, ahol anyja megszülte. Ahová, amihez hű maradt, és aggodalommal figyeli országát, népét, nemzetét, éppen olyan élénkséggel akár ő, ahogy tette azt húszéves korában.

Mi vagyok én? Újpesten végeztem ipariskolát, az USA-ban, New Jersey államban pedig hároméves ipari szépművészetet tanultam. Amivel szerszámkészítést és legyártási üzemet nyitottam, s amit üztem harmincöt évig. Kétezer után felvettem a tollat és az ecsetet: mondani és mutatni velük az életemből valami keveset.

Remélem, szerény bemutatkozással megelégednek, tehát ennyi az egész, mert a többi úgyis ki tudják szűrni majd alkotásaimból. Talán van olvasóim között, aki már ismer, persze ez csak az én feltételezésem, mivel más listán is vannak fenn műveim, nemcsak a Barátok Verslistán.

Maszong József (Samway): Szegeden születtem 1947. egyik őszi napján, azóta is itt élek. A művészettel gyerekkoromban eljegyeztem magam. Versírással – barátaim biztatására – öt éve foglalkozom intenzíven, azelőtt csak olvasója és tisztelője voltam szellemi életünk nagyjainak. Visszagondolva, a legnagyobb hatást Arany János balladái gyakoroltak rám. Ahogy telnek, illetve teltek az évek, mind jobban éreztem magamon, hogy azok a hatások amelyek értek, és lerakódtak bennem, most öltének alakot és fogalmazódnak meg. Más szemmel nézem a világot, kritikusabban, de a szépet is felfedezve. Szeretem kortársaimat olvasni, mert sokszor náluk találok meg a belső harmóniámat, és visszacseng a verseikben érzésvilágom. Verseimben igyekszem kifejezni a körültem levő világ rám gyakorolt hatását – a saját érzésvilágomon keresztül, amely elég széles skálán mozog, a humoros megközelítéstől a mély érzelmekig. Köszönöm mindenkinek megtisztelő jelenlétét műveim olvasásánál.

Kovács Károly: Kovács Károly – Koka – hatvanéves hobbi-költő és cinikus kritikus. Csak akkor ír verseket, ha kedve van hozzá, de ez ritka, hiszen eddigi életműve csupán százegyné-

hány vers. Szélsőséges érzelmi hatások kellene ahhoz, hogy tollat ragadjon. Amikor kevés a sírás, a kacagás és az élőszó, ami elszáll, akkor jön az írás. Egy gyermek születése, egy szeretett ember halála, egy igazi szerelem, ezek ritkán fordulnak elő az ember életében, így ritkák a versek is. Talán nem is kell több. Ezek közül az egyik, a mostani kötetben megjelent „Rád gondolkodok.” című vers édesanyám 80. születésnapjára íródott. Szeressétek egymást, ahogy én szeretem az édesanyámat.

Mayer Zsó: Hanich Györgyné vagyok. Mayer Zsó néven publikálok. Az irodalom világa közel áll hozzám.

Műfajtól függetlenül szeretek olvasni. Írásaimban gyakran térek vissza a gyökereimhez. Vallom: múlt nélkül nincs jövő.

Több irodalmi portálnak is a tagja vagyok, saját honlappal is rendelkezem, ahol írásaim többsége olvasható.

2008-tól vagyok a Barátok Verslista tagja. A Képzeld el... az Évszakok – Tavasz Irodalmi folyóiratban jelent meg három tankám. Az Ó-Apó fája c. könyvben is jelen vagyok írásaimmal. Ennyit röviden magamról.

Körmendi Anna: Szombathelyen születtem (1954), Budapesten és Kaposváron végeztem a főiskoláimat. Jelenleg Székesfehérváron élek. Általános iskolában tanítok matematikát, természetismeretet, éneket. Két éve az internet adta publikálási lehetőséggel élve az Amatőr Művészek Fórumán jelennek meg a verseim, ahol sok biztatást, támogatást kapok. Nagyon szeretem a természetet, kertészkedem, barkácsolok. Figyelem a madarak énekét, és még a varjúkárogásban is gyönyörű dallamot vélek felfedezni. Foglalkozom digitális grafikák készítésével is hobbi szinten, hiszen rajzolni nem tanultam, nem tudok, de a számítógép kicsit pótolja ezt a hiányosságomat. A költészet felé fordultam a sok-sok regény olvasása után, az érzelmeik kifejezésének a legszebb módját benne találtam meg.

Szabó Kila Margit: 1939-ben Budapesten születtem. A háború idején Salföldre költöztünk. 1944-ben Anyámat és Öcsémet elvesztettem. 3 gyermekem és 5 unokám van.

Nyugdíjazásomig óvónőként dolgoztam. 9 éve egyedül maradtam, azóta írok verseket. Verseim: a „LYRA” a „NO-KO-SAT”, a „Lázadó Dalnok” című Antológiákban, valamint 2006-2007-2008 „Csillagfény” 2008 „Képzeld el – Tél” című folyóiratokban jelentek meg. 2008 áprilisában a NO-KO-SAT kiadó „Antológia” pályázatán 2. helyezést értem el vers kategóriában. Gondolataimat ezentúl is versben szeretném kifejezni.

Csoma Gábor: 1973-ban születtem Győrben, jelenleg is itt élek. Hobbim az olvasás, a zene és az utazás. Nagyon szeretem a verseket, én 4 éve írok. Írásaim többsége az emberi érzésekről, a szerelemről és a halálról szól.

Most először fognak megjelenni verseim nyomtatásban, eddig csak barátaim olvasták a műveimet.

S most hadd búcsúzzak az egyik kedvenc költőm soraival:

„— Bocsásd meg, életemnek Bármely Olvasója,
ha nem tetszem, nem értesz, nem szeretsz.”

Somkuti Zsófia: Húszéves vagyok, kiskorom óta írok és sokat olvasok. Az én világomban nincsenek számok, csak szavak, mindig nyár van, és nem kötelező felnőni. Én sem akarok. A verseim nagy részét valódi szituációk ihlették, a valósággal történő egyezés nálam nem véletlen. A jövőben irodalommal szeretnék majd foglalkozni, leginkább a műfordítás érdekel.

Cene Orsolya: Elsőéves gyógyszerészhallgató vagyok. A természettudományok iránti feltétlen elkötelezettségem mellett nagy rajongója vagyok a művészeteknek, elsősorban az irodalomnak. Einstein szerint az ember vagy úgy szemléli a vi-

lágot, hogy nincsenek csodák, vagy úgy, hogy minden egy csoda. Én ez utóbbi elvet vallom. Verset írok, ha csodák történnek velem. Alkotások születnek, ha öröm vagy bánat ér, ha nyugodt vagyok, ha félek. Írok akkor is, ha mérges vagy hálás vagyok, ha meglepődöm... Gyógyszerészként az emberek testi bajaira keresem majd a gyógyírt, alkotásaimmal pedig lelküket szeretném ápolni.

Hrabacsik Máté Attila: 1988-ban születtem Budapesten, de már több mint 10 éve Fóton élek. 2007 szeptembere óta az ELTE jogi karának jogász szakos hallgatója vagyok. Egészen kisgyerekkorom óta szeretek olvasni: regényeket, verseket egyaránt. De csak pár éve foglalkozom olyan szinten az irodalommal, hogy én magam is írok. Legtöbbször versek, de néha novellák is kikerülnek a kezem alól. Mint a legtöbb embernek, nekem is van hova javulnom. Próbálom fejleszteni képességeimet, sokat olvasni és egyre jobban írni. Több művem megtalálható az interneten, de büszke lennék, ha egyszer ki is adnák majd őket nyomtatásban.

Póka Thomas: 1981 nyarán születtem Németországban. Félig magyar, félig lengyel vagyok, Egyéves korom óta itt élek, és a magyar nyelvet is igazán magaménak érzem. 16 éves koromban írtam az első versemet, és azt követően sok szeretettel ijesztgettem tanáraitam verseimmel, most pedig eljött az ideje, hogy a világot is megbénítsam.

Szabó Istvánné: 1947-ben születtem, 60 éves vagyok. 1981. január 14-én elvesztettem 6 és fél éves kislányomat, Csillát. Ekkor még nem sejtettem, hogy 2007 egyik estéjén, lefekvés után egy érzés megérinteni, ahogy gondolataim állandóan a kislányomnál jártak. Ez a jelzés tovább erősödött, arra készte-

tett, hogy tollat és füzetet ragadjak. Itt és így kezdődött el a történetem, melynek eredményét (érzéseimet, gondolataimat) itt láthatják e könyvecskében. Szeretnék adni valamit azoknak, akik hasonlókát éltek át.

Várhelyi Klára (cherno): Várhelyi Klára vagyok, huszonegy éves. Pszichológushallgató. Ez jelenleg identitásom egyik meghatározó pontja. Pécssett élek és tanulok. Hogy mennyire fontos egy szülőváros, egy biztos pont, igazán csak akkor értető meg, ha másra kényszerít valami. Én Pest és Pécs között járom ezt az utat. Párom most diplomázik. Szeretnék én is ott tartani, az biztos pont lehetne. És szeretnék még motort, saját kötetet, terápiát, valami nagy, kognitív kutatást, újra énekelni, táncolni, szeretnék újra komolyabban írni. Valahogy mindhárom kisiklott a kezeim közül.

2006-ban megkaptam az Amatőr Irodalomért Verslista Díjat.

Szathmári Ferenc: Erdélyben születtem, Mezőbádon, és Csíkszeredában élek. Korán érő gyerek voltam, és az átlagosnál érzékenyebb, akinek a vers igazi menedékhely volt. Csak ötvenedik születésnapomra válogattam össze félszázat, és gépeltem le, hogy a szeretteimet megajándékozzam. Az élettől kapott szerény adottságommal megpróbáltam mások felé sugározni a magamba szívott szépséget és emberi méltóságot. És amikor úgy éreztem, hogy hallgatni sokkal egyszerűbb, a nyilvánosság felelőségét is vállaltam, megjelent a „Megbolydult világ” című verseskötetem. Az írás gazdagít, sikerül felülkerekedni a szürke hétköznapokon, mert az amatőr vers is alkotás, de legfőképpen felemelően boldogító érzés.

Agnes Berg: Budapesten született, és orvosi tanulmányainak elvégzése után telepedett le külföldön. Azóta Stockholmban él és működik, mint az orvostudományok doktora és a rekonst-

rukciós sebészet professzora. Annak ellenére, hogy már jó ideje elhagyta a magyar nyelvterületet, anyanyelvét mindig híven ápolta. Számos tudományos publikációja jelent meg angolul és svédül. Szépirodalmi műveket, novellákat is publikált svéd nyelven, különböző folyóiratokban. A svéd nemzeti rádióban kétórás műsort adott elő, írásaiból összeállítva.

Jelenleg egy magyar nyelvű regényen dolgozik, ami három generáció asszonyainak az életútját meséli el. A regényen kívül magyar nyelven novellákat és verseket is ír. Az írások egy része saját élményeket és emlékeket dolgoz fel. Az író előszeretettel mesél furcsa, nem mindennapi, misztikus történeteket, melyek maradandó nyomot hagynak az olvasóban.

Szabóné Horváth Anna: Veszprémben születtem 1964-ben. A sors akaratából 15 éve rokkantnyugdíjasként élem az életemet kicsi falumban, Vászolyon, férjemmel és két felnőtt korú – de még tanuló – fiunkkal. Édesanyám is írt verseket, valószínűleg tőle örököltem a hajlamot. Igazából két éve múlt, hogy lelki sérülésemet írással állítom helyre. Két antológiában jelentek meg verseim, tagja vagyok a Megyei Alkotók Klubjának; újságunkban, a Csillagfényben kapnak helyet munkáink. Mesémet pedig a Tóth Könyvkereskedés és Kiadó adta ki „Álommanók jönnek” c. verses-meskönyvében. Néhány novellát is a magaménak mondhatok, és gyermekverseim is vannak. Különösebb rangos díjam nem volt és talán nem is lesz, de míg megnyugvást találok az alkotásban, és van téma, ami „megihlet”, addig folytatom.

Avasi Zoltán: „Minden hajónak és minden kikötőnek... Ez egy üzenet és egy fohász... Utazásaim során nagy igazságra jöttem rá... Megtaláltam azt, amit mindenki keres, de kevesen találnak meg... Azt a Valakit, akit életem végéig szeretni fognak... Aki egyszerű kincsekkel gazdag... Kikötő, melyben

örökre otthonra lelek... Bárcsak mindenkinek része lehetne ilyen szerelemben... Hogy meggyógyítsa... Ha fohászom meghallgattatik, nem lesz többé büntudat, sem megbánás... És harag sem lesz többé... Kérlek, Istenem!"

Zsatkovics Edit: 1951-ben születtem, a Vízöntő havában. Kreatívnek tartom magam, nem szeretem a kötöttségeket. Talán a szüleim korai, kétszeri elvesztése miatt kezdtem el írni középiskolás koromban. Egyszer elváltak, másodjára meg fiatalon elhunytak. Bölcsész vagyok. Orvos-írnok, egészségnevelő, népművelő, újságíró, könyvtáros, egyetemi tudományos segédmunkás voltam eddigi foglalkozásaim; jelenleg szociális munkás vagyok. Publikáltam több megyei és ifjúsági lapban, valamint az Alterra Kiadó egyik antológiájában is. 30 éves koromban egy összeállított kötetemet visszautasították. Azóta sem „adom fel”. 25 éves házasságban élek, fiam pályakezdő biológus, lányom is élettudományt választott, harmadéves pszichológus-hallgató. Úgy érzem, a szépirodalom közelében szeretnék maradni.

Szepes Zsófia: 1985-ben születtem Budapestem. Az ELTE-n tanulok film és filozófia szakon. Az írást általános iskolában kezdtem, legtöbbször az órán, a pad alatt. A nagyobb terjedelmű regények állnak hozzám közelebb, úgy érzem, azokban tudom a legteljesebben kifejezni magam, 2006-ban mégis versíráásra adtam a fejem. Akkor születtek *A mélységes szomorúság versei*-nek első darabjai. A versírást sokkal személyesebb dolognak tartom, a lélek mondja és a kéz veti papírra. Talán ezért is csak pár soros egy vers, és legtöbbször nem több, mint egy gondolat. Az írás ugyan régóta az életem része, de megmutatózási lehetőségeket csak az utóbbi időben kezdtem keresni. Úgy hiszem, érni kell ehhez is, mint mindenhez.

Geisz László: Tősgyökeres soproni vagyok, itt élek immár több mint 56 éve. Feleségem és két nagy lányom van. Eredeti végzettségem: gépész üzemmérnök, melyhez mérnök-üzemgazdász másoddiplomát szereztem. Bár fiatalon is követtem el pár írást, kb. három éve kezdtem rendszeresen írni. Írásaim főleg versek, de írtam több novellát és jó néhány dalszöveget is. Több fórumon jelen vagyok, eltérő írói névvel (az itteni az eredeti). Gyakorta küldök be írásaimból pályázatokra, nem ritkán sikerrel.

Csente Valéria: Csente Valéria vagyok. Kárpátaljáról jöttem, három éve élek Magyarországon. A magyar táj adta az ihletet a versíráshoz. Itt lettem szerelmes, ide jöttem férjhez, gyönyörű a környezet, és a magyar emberek szeretete is megfogott. Mindez jó érzéssel tölt el. Szívesen élek itt, és egyre többször ragadok tollat.

Barna Júlia: 1946-ban születtem, és talán lesz még időm felnőni, magammá válni.

Eddig csak sodortak az események, mivel minden érdekelt, mindenfelé akartam menni, többnyire helyben maradtam, vagy eltévedtem. Most kezdem érteni, hogy ki és miért vagyok. Jobb későn, mint soha: hiszem, hogy mindenki bölcsé öregeedik, ha van rá elé ideje.

Vannak biztos pontok az életemben: a legfontosabb a két fiam és a két unokám, utánuk pedig az írás és az olvasás. A könyvek akkor válnak emlékezetessé, ha olvasás közben felkapom a fejem: ezt én is éreztem már! ezt én is így gondolom! ezt helyettem írták! Ha ez az én verseim olvasása közben is megtörténik valakivel, akkor megkaptam a legtöbbet, amit kaphattam. Nemrég megjelent önálló kötetem, címe: Álmodok másnapján. Még két kötetre való kiadatlan versem van, ebből kitalálható, hogy mi a legnagyobb vágyam.

F. Bozó Éva:

Békében önmagammal, hatvankét évesen
Élesztgetni szeretném az emberek Hitét’,
„szavakból ácsolt mondataimmal”,
míg tehetem. Kicsit késői serénykedés, de
bizonyára így akarták – Odafent.

Kovács Monika Niké: 1974. október 7-én vicceltem meg a szüleimet érkezésemmel – Budapesten. Véletlen kis balesetből fogant, de imádott gyermek lettem a harmadik évét taposó csodálatos bátyám mellett. Már nebulóként is erős vonzódást éreztem az irodalom iránt, gondolataimat füzetekből kiszakított papírfecniken igyekeztem megörökíteni. Mélyebb irodalmi ismeretek után úgy gondoltam, ostoba kis firkálmányaim a milliomodikként sem állhatnak a remek költők művei mögött, így akkori kis firkafecnijeim a kukám mélyén végezték. Napjaim nagy részét az igazgatási és jogi ismereteknek szenteltem. Majd szerelmi bánatokról háborgó, érzékeny kis lelkem ismét tollragadásra ösztökélte elgémberedett kacsóimat. Bolondos természetem ellenére több szomorkás vers piszkította a papirosaimat – valahogy azok könnyebben kitüremkednek belőlem. Amit még fontosnak tartok megjegyezni, hogy boldog házasságban élek a világ legcsodálatosabb férjével, és épp azon munkálkodunk, hogy Isten kedvére tegyünk („Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet...” 1Móz28) és elültessük a Dávid-Kovács elegy magocskáját piciny világunkban. Szívből remélem, hogy sikerül néhány kedves percet lopnom ama lelkes olvasók életébe, akik méltónak tartják íráshalmazaimat arra, hogy komolyabban szemügyre vegyék.

Kiss Angéla (Mimangi): Minden „művészelkülötű” tudja, hogy rengeteget lehet tanulni izgalmas olvasmányokból.

A nagyon szép, kellemes elmélyülés akár egy kiállítás képeiben, akár egy színházi jelenetben észrevétlenül telepszik han-

gulatunkra, fényt lop az életünkbe. Persze sok minden befolyással lehet hétköznapi gondolatainkra, tetteinkre.

Leírni biztosan nem lehet minden gondolatot, érzést. Úgy gondolom, hogy írásaim – amatőr szinten is – tükrözik személyiségemet, hangulatvilágomat. „Minden embernek szüksége van valamilyen célra az életben, amit tiszteletben tart, és büszke, hogy dolgozik érte, mert csak így maradhat egészséges.”

Ezt szeretném megosztani másokkal is. Mindennapi munkánk, örömünk és gondunk határtalan lehetőséget kínál az írásra, a megismerésre, egymás megértésére.

Rasztik Rita Renáta: Farkasné Rasztik Rita Renáta vagyok. Három gyermek édesanyja. Gyermekeim születése óta megváltozott a világ működéséről alkotott véleményem. Figyelem a környezetemet, az emberek cselekedeteit, s hiszem, hogy minél többen lépünk ki a „mókuskerékből”, annál jobb és nyugodtabb lesz a világ. Mindig is érdekelt a természet szépsége, az emberekben rejlő értékek. Gyermekkorom óta érzékeny vagyok az – úgymond – láthatatlan világra. Ezeket az érzéseket, felfedezéseket szeretném elmondani versben, cikkekben és regényekben.

Papp Erzsébet (Zsike): Gyerekkoromban a jóságról írtam, a karácsonyi éjszakáról, a lepke szárnyáról. Ifjúságomban a csillagokról és a szerelemről. Öreg vagyok, sok minden történt. Megtapasztaltam az emberi gonoszságot, a karácsonyok és a szerelmek megcsúfolását, az eltaposott lepkéket. Elfáradtam, felnőttek a gyerekeim, és egy kis huncut szemű úgy szólít, hogy Mamuci. De még mindig ezekről írok. A jóságról, a karácsonyi éjszakáról, a lepke szárnyáról, a csillagokról és a szerelemről.

Lehet, hogy nálam valami nem stimmel?

Hangya Lajosné: Hangya Lajosné Korek Anna vagyok (59 éves), Gyomaendrődön élek. Fő műveim (közös alkotás a férjemmel) három remek felnőtt gyermek, akik energiát és hitet adnak. Gazdagok vagyunk, mert vannak kincseink: öt unokánk. Állattenyésztő agronómusból lettem pedagógus. 16 évvel ezelőtt találtam meg az igazi hivatásom – kollégiumi nevelőként. Szakközépiskolás, szakiskolás diákokat nevelek, tanítok önismeretre, türelemre, a valódi ÉLET-re. Óáltaluk vagyok „fiatal”. Középiskolás koromban írtam verseket, de azokat összetéptem. 2005 óta próbálkozom ismét versírással. Az ihlet hajnalban talál rám, amikor az iskolába indulok kerékpáron. Verseimet a gyermekeimnek és a fiataloknak ajánlom, valamint a közélet szereplőinek, mert Magyarországot meg kell mentenünk!

Árpás Dóra: Ötéves korom óta tanulok zenélni, már tizedik éve fuvolázom. Jelenleg a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola és Gimnázium végzős tanulója vagyok, bár már nem sokáig. Remélhetőleg szeptembertől vagy a budapesti, vagy a bécsi Zeneakadémia hallgatója leszek. Az általános iskolában kezdett el érdekelni a versírás (a maga komolytalan módjában), ami azóta is egyik kedvenc időtöltésem. Hála Wunderlich József barátomnak a *Madagaszkári szerelmes versek* révén megismerkedhettem a műfordítás minden szépségével (és nehézségével); elgondolkodtató és mókás játék, szívből ajánlom mindenkinek.

Wunderlich József: 19 éves vagyok, Pécsen születtem, 2000 fölött dekázok. 5 testvérem van, 1 anyukám és állítólag jó humorérzékem. 3 éves korom óta zenélek, 4 évesen már olvastam, és egy évvel ezután már írni is tudtam. 13 éve hegedülök, 5 éve a Bartók konziban. Pár éve énekelek és kisebb-nagyobb színpadokon szint játszok, ennek következménye,

hogy a Színművészetire (is) felvételizem, és most épp a harmadrostán taposom ki a saját belemet. Verseink úgy születtek, hogy írtam a barátnőmnek egy „madagaszkári” szerelmes verset, megmutattam Dórinak is, és kíváncsi voltam, hogy szerrinte miről szól. Annyira megtetszett a „fordítása”, hogy igen. Vannak magyar nyelvű verseim is. A mottóm: „In hoc edli vinctes.” azaz „E széken győzni fogsz.” (Eszéken)

Gergely Edit: Gergely Edit vagyok. Esztergomban, a szülővárosomban élek. 31 éves vagyok. Egy helyi középiskolában tanítok angolt és történelmet.

Időnként szeretem képekben átadni, amit gondolok és érzek – történjék ez egyszerű szavak vagy festmények formájában. Úgy találok, hogy amikor írok, akkor festek is, és amikor festek, akkor írok is egyben.

Úgy látom, hogy sodrásban lenni örömet és bánatot, a szabadság és a kiszolgáltatottság érzését is egyaránt jelentheti. Ám csak a hit adhat igazi látást mindahhoz, ami történik velünk. Ha bízunk, akkor biztonságban érezhetjük magunkat akár az erőteljes hullámok között is.

Szijártó Károly: Kapospulán élek, 55 éves vagyok. Hátam mögött van már sok minden Csapong a képzeletem. Mit akarok? Mi ez? Szó, szavak, mondatok: kicsiny kis gondolatok. Szétszórva összerakott halmaz. Szókereső: – Képpé változó vers-kirakó. Jóindulattal vers, mibe magokat szórtam.

A **kövé**r, *dőlt*, aláhúzott, eltolt, illesztett szavak különböző vonalvezetés során éltre kelnek, gondolattá válnak. Ha jónak látod, megkeresed őket, ha nem, hát nem. Mindenki szükséglete szerint láthatja, Találja meg benne a képeket! Remélve hiszem,

*„Mindenik embernek a lelkében dal van,
és a saját lelkét hallja minden dalban.”*

Babits Mihály

Tartalomjegyzék

ÍRÁSAINK.....	1
KAMARÁS KLÁRA.....	2
SZABOLCSI ERZSÉBET.....	4
BODÓ CSIBA GIZELLA.....	7
ŐSZI ANITA.....	10
GÓSI VALI.....	12
HANYECZ ISTVÁN (Stefanicus Hungaricus Firkász)....	14
MÉZES MÓNIKA.....	18
NAGY ERZSÉBET (PENDZSI).....	19
MÓRICZ ESZTER.....	22
VÖRÖS BERNADETT (ANGEL).....	23
PÉTER ERIKA.....	24
KOVÁCS JÓZSEF TIBOR.....	26
SZABÓ GITTA.....	29
FAZEKAS MARGIT (SZOMORÚFŰZ).....	32
KOVÁCS DANIELA (VÖRÖS LILIOM).....	35
MICHAEL MENDLER (NEWYEAR).....	38

SIMON ROLAND	41
DÉNES MÓNICA	42
ÁBRAHÁM ISTVÁNNÉ	44
MOLNÁR SZILVIA (APHRODITE)	45
DOBLER ANITA	46
MOLNÁR JÓZSEF BÁLINT	50
KONDI NIKOLETTA	51
BOR ERIKA (EVELYNE LANGERH)	54
GYÖRKE SERES KLÁRA	58
VIEMANN LÁSZLÓ	59
MASZONG JÓZSEF (SAMWAY)	79
KOVÁCS KÁROLY	81
MAYER ZSÓ	82
KÖRMENDI ANNA	84
SZABÓ KILA MARGIT	87
CSOMA GÁBOR	90
SOMKUTI ZSÓFIA	91

CENE ORSOLYA	95
HRABACSIK MÁTÉ ATTILA	97
PÓKA THOMAS.....	100
SZABÓ ISTVÁNNÉ.....	103
VÁRHELYI KLÁRA (CHERNO).....	107
SZATHMÁRI FERENC	110
AGNES BERG	112
SZABÓNÉ HORVÁTH ANNA.....	124
AVASI ZOLTÁN.....	126
ZSATKOVICS EDIT	130
SZEPES ZSÓFIA	131
GEISZ LÁSZLÓ	132
CSENTE VALÉRIA	133
BARNA JÚLIA.....	135
F. BOZÓ ÉVA	138
KOVÁCS MONIKA NIKÉ	140
KISS ANGÉLA (MIMANGI).....	147

RASZTIK RITA RENÁTA	153
PAPP ERZSÉBET (ZSIKE).....	154
HANGYA LAJOSNÉ.....	158
ÁRPÁS DÓRA - WUNDERLICH JÓZSEF	159
GERGELY EDIT	163
SZIJÁRTÓ KÁROLY	166
BEMUTATKOZUNK.....	171
TARTALOMJEGYZÉK	195

A BARÁTOK VERSLISTÁNAK EDDIG A KÖVETKEZŐ KIADVÁNYAI JELENTEK MEG:

- 2001 – Hálóba szőtt szavak c. verseskötet. A könyv ára: 400 Ft.
2004 – Álmodók Földje c. verseskötet. A könyv ára: 450 Ft.
2005 – VersüzeNET c. verseskötet. A könyv ára: 500 Ft.
2006 – A lélek temploma c. kötet. A könyv ára: 500 Ft.
2008 – JELEN-LÉT c. kötet. A könyv ára: 600 Ft
- 2005 – Magánkozmosz I. c. novelláskötet. A kiadvány ára: 320 Ft.
2005 – Magánkozmosz II. c. novelláskötet. A kiadvány ára: 320 Ft.
2006 – Magánkozmosz III. c. novelláskötet. A kiadvány ára: 320 Ft.
2007 – Magánkozmosz IV. c. novelláskötet. A kiadvány ára: 320 Ft.
2004. 10. 01. – Képzeld el c. folyóirat 1. szám. A kiadvány ára: 400 Ft.
2005. 04. 11. – Képzeld el c. folyóirat 2. szám. A kiadvány ára: 400 Ft.
2005. 10. 01. – Képzeld el c. folyóirat 3. szám. A kiadvány ára: 400 Ft.
2006. 04. 11. – Képzeld el c. folyóirat 4. szám. A kiadvány ára: 400 Ft.
2006. 10. 01. – Képzeld el c. folyóirat 5. szám. A kiadvány ára: 400 Ft.
2007. 10. 01. – Képzeld el c. folyóirat 6. szám. A kiadvány ára: 400 Ft.
2008. 02. 01. – Képzeld el c. folyóirat 2008/1. szám. A kiadvány ára: 400 Ft.
2008. 04. 11. – Képzeld el c. folyóirat 2008/2. szám. A kiadvány ára: 400 Ft.
2008. 06. 01. – Képzeld el c. folyóirat 2008/3. szám. A kiadvány ára: 400 Ft.
2008. 08. 11. – Képzeld el c. folyóirat 2008/4. szám. A kiadvány ára: 400 Ft.
2008. 10. 01. – Képzeld el c. folyóirat 2008/5. szám. A kiadvány ára: 400 Ft.
2008. 12. 11. – Képzeld el c. folyóirat 2008/6. szám. A kiadvány ára: 400 Ft.
- 2006 – Sodrásban 2006 c. antológia. A könyv ára: 500 Ft.
2007 – Sodrásban 2007 c. antológia. A könyv ára: 800 Ft.
2008 – Sodrásban 2008 c. antológia. A könyv ára: 1000 Ft.

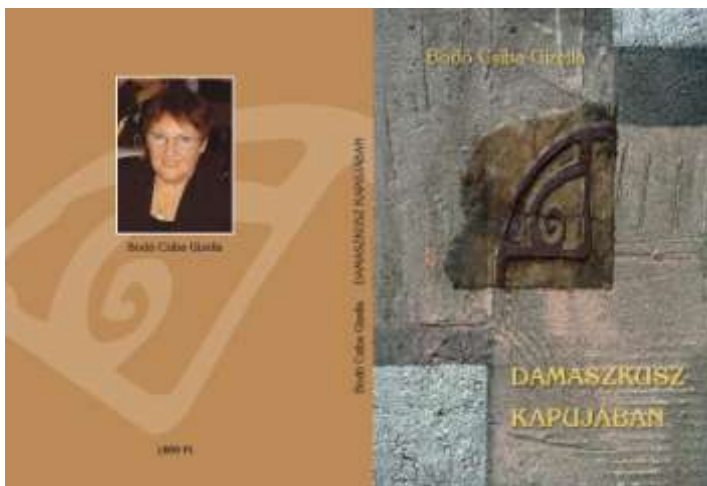
*A fenti kiadványaink megrendelhetők a megrendeles@verslista.hu
e-mail címen, illetve a következő postai címen:
Barátok Verslista 8263. Badacsonytördemic, Római út 84.*

***

**A Barátok Verslista tagjai közé a subscribe@verslista.hu címre írt
e-maillal kerülhetsz fel, ha elfogadod a lista szabályait.
Honlapjaink: <http://www.verslista.hu>; <http://www.kepzeldel.hu>;
<http://www.alkot.hu>; <http://www.poeta.hu>.**

**Rendszeres, nyílt pályázatainkat a
<http://www.poeta.hu> oldalon keresd!**

Ajánló Bodó Csiba Gizella Damaszkusz kapujában című könyvéhez

„A dolgok egybevágnak.” „Nincsenek véletlenek.” „Semmi sem mutatja meg korábban magát, mint ahogyan meg kell mutatnia!” – írja Bodó Csiba Gizella. Damaszkusz kapujában minden részlet értelmet nyer. Az újra megtalált időtlenségben megtalálunk valami eredendőt, ősit; és megtalálunk talán még valamit – magunkat. A könyvben minden olvasó számára valódi kincsek rejlenek. Az egyes fejezeteket napi bölcsesség nyitja meg és a beszámolóknak nemcsak történelmi és kultúrtörténeti részeket tartalmaznak, hanem filozófiai, pszichológiai eszmefuttatásokat is, amik ebbe a szerves egészebe úgy illeszkednek bele, mint Gizella az Univerzumba. Azt hiszem, mindnyájan ezt a harmóniát keressük: a természet, az emberi kultúra és a transzcendens tökéletes egységét.

Mintha mi is ott lennénk, hihetetlen pontossággal írja le az őt körülvevő világ apró részleteit, minden pillanat történetét. Teljes leírást kapunk a városokról, az épületekről, a falakról – kívülről és belülről. Az író képes átérezni, magába szívni a kövek kisugárzását, értelmezi azok üzeneteit. Bodó Csiba Gizella ember és Isten kapcsolatába vetett hite képessé tesz minket is, hogy megszabaduljunk az idő és tér képzetei által felállított korlátoktól és valami sokkal ősbibb élet részeseivé váljunk: újra megéljük a múltat a jelenben. Minden párhuzamosan történik, ha tudatosítjuk, hogy nincs idő.

A könyv nemcsak útleírás; sokkal több, mint beszámoló. Méltó tanítómestere lehet bármely embernek, aki a béke és a szeretet útját keresi. Az első tanítását így lehetne megfogalmazni: Milyen szép, mekkora csoda ez az élet! *(Dénes Mónika)*

Bodó Csiba Gizella

Szíria

Kövek és jelek
több ezer évesek
kőbe vésetek
írásos ékek
ékirásos képletek
Mindezek – üzenetek
a múlttól a jövőnek
a körbe forgó időnek
a megismétlődő
soha-sem-voltnak
az emberiségnek

A kötet 1800 Ft-os áron rendelhető meg a megrendeles@vpm.hu címen.

Szakáli Anna: Nevető Hold

Pár évvel ezelőtt volt egy olyan álmom, amelyet elfelejteni nem lehet. Azóta bármi nehézség adódik, mindig megszólal egy hang belülről, ne idegeskedj, tudod, minden elrendeződik! Abban az álomban hiába akartam átmenni odaátra, vissza kellett térnem.

Így szólt a parancs: Még dolgod van a Földön. Térj vissza!

- És mit kell tennem? - kérdeztem megadással.

- Ne kérdezz semmit! Térj vissza, minden elrendezett!

Nem tudom ma sem igazán mi a feladatom, de teszem a dolgom és megpróbálok én is valami szépet és jót tenni az emberek elé. Ez vagyok én. Ezt gondolom, így látom és érzem az életet. Most elmondhatom, hogy megint teljesítettem valamit, aminek nem tudom a hasznát, értékét, de belőlem fakad, magamból adom, másoknak.

Harmadik kötetem alakja, formája megegyezik az első kettőével. Öt fejezete, földi létünk öt jelentős kérdésére vetíthető. Öt grafikáját Jónás László grafikus készítette. Jónás László teljesen egyedi stílusú képei a ma emberének időszerű üzenetet hoznak és visszatükrözik a kor szellemiségének zavartságát, minden durvaság nélkül.

A kötet Miskolcon a Könyvműhelyben készült a Z-Press kiadó előkészítésében. A Nevető Hold c. kötet 1700 Ft-os áron rendelhető meg a következő telefonszámon: 20/9949-201.

Üdvözlettel: Szakáli Anna

Grafika – Illusztráció

Szeifert Natália irodalmi tevékenysége mellett több éve készít tollgrafikákat, nem csak fekete-fehér, hanem színes, ún. festményhatású képeket is. Eddig három önálló és egy csoportos

kiállításon mutatkozott be, illetve tagja a WAMP (Vasárnapi Művész Piac, Budapest) művészeti közösségének, ahol piacnapokon megvásárolhatók az alkotásai.

Iparművészeti alkalmazásokon folyamatosan dolgozik (pl. öltözék-kiegészítők, felsőruházat).

Vállalja különféle illusztrációk, borítótervek készítését, egyedileg verseskötetekhez, prózai művek-

hez, illetve akár egy-egy vershez, rövidebb íráshoz is.

Elérhetőségek:

E-mail: szeifert.natalia@gmail.com

Telefon: 20 / 264 90 98

A Barátok Verslista levelezőlistának bemutatása

"A barátság klasszikus kapcsolat, s a mai ember a klasszikus kapcsolathoz kicsiny." (Hamvas Béla)

Félreértés ne essék, nem vitakozni akarunk az idézet szülőatyjával, csupán kiteljesíteni, tovább szöni e gondolatot a XXI. század embere számára. Napjainkra teljesen természetessé vált az információ könnyed áramlása a világhálón keresztül, így a kapcsolattartás már nem lehet kibúvó az egymást megismerés alól. Hiába élünk távol a másiktól, ha érdeklődésünk egyfelé mutat, nincs az a földrész, amely elválaszthatna minket, s ezáltal, egyfajta barátság ki ne alakulna közöttünk. Igen, barátság, egy apró rügy az emberi természet dzsungelében, mely, ha megfelelően ápolják, virágot bontva életre kelhet. Mindenkinek szüksége van valamilyen virágkehelyre, közösségre, ahol saját boldogságát megtalálja, s ehhez kíván segítséget nyújtani kis csapatunk, a **2000-ben** Anisse és Dina által **alapított Barátok Verslista** is.

Hogy hogyan? Mondhatnám: klasszikusan, egyszerűen, a magunk kicsiny, szerény „eszközeivel”, mindenekelőtt a nyitottsággal. Szeretettel várunk ugyanis mindenkit, aki hozzánk hasonlóan affinitást érez a művészetek iránt, mint pl. az irodalom. Bizunk benne, hogy egy otthon tudunk ezáltal kialakítani a virtuális tér eme bizzar világában. Ehhez sokféleképp igyekszünk hozzájárulni. Ha már internet, létrehoztunk magunkról egy saját honlapot (<http://www.verslista.hu>), mely állandóan frissülő oldalaival gyönyörködteti el az arra járó. Ízelítőnek rögtön elolvashatók és megtekinthetők a Barátok írásai, (versek, prózák), alkotásai (grafikák, fotók), tájékoztatást kaphat az Olvasó a művészetek sokszínűségéről, (pl. zenei blokk, művészetek blokk), s részt vehet fórumunkon is, alkotásainkról írhat kritikát, rendelhet könyveinkből, vagy

információt szerezhet további hasznos linkjeink által. S hogy miért is jó a Barátok tagja lenni? Mert nemcsak a gép mögött ülve ismerjük egymást, hanem egyre sűrűbben találkozunk az ország különböző helyein, s a tagok között őszinte barátságok, szerelmek is kialakultak. Egymás szemét látva, egymás hangját hallva, egymás kezét fogva. Mert az internet csak egy lehetőség, hogy megtaláljuk egymást, s kapcsolatot tudjunk tartani azokkal, kiktől nagy távolság választ el, mikor nincs arra lehetőség, hogy mindennap összefussunk az utcán, beüljünk egy kávéra, és így osszuk meg egymással gondolatainkat. Embernek maradni, nyitottnak a világ felé, egymás felé – talán ez az egyik jellemzője a Barátok vers- és irodalomkedvelők levelezési listájának, s reményeink szerint ez tükröződik a levelezőlista honlapján is. Tagjaink olyan humán érdeklődésű személyek, akik verseket, novellákat írnak a Listára, legyen saját vagy idézett alkotás. Mint afféle lelkes amatőrök vehetünk részt itt a különféle irodalmi, fotó- vagy grafikapályázatokon, egyéb műveltségi feladványokban, agytornáztató játékok inspirálhatnak, lehetőséget adva számunkra a kibontakozásra. Minden pályázatot szavazás követ, mely a mi „kezünkben van”, azaz egymás pályaműveire voksolunk. Természetesen nem elhanyagolható az elismeréssel járó jutalom sem, amely legtöbbször valamilyen könyv, kiadvány akár dedikálva is, de már maga a részvétel örömet okoz. Az emberi kapcsolatok személyes voltát mi sem kívánjuk megkerülni, ezért mindenkinek lehetősége van a találkozóiinkon való megjelenésre, mely az ország különböző helyeit érinti. Ezenkívül részesei vagyunk a saját magunk által létrehozott antológiáknak (**Hálóba szőtt szavak**, **Álmodók Földje**, **VersűzeNET**, **A lélek temploma**, **Jelen-Lét**). Rendelkezünk önálló folyóirattal (**Képzeld el...** címmel, elérhetősége: <http://kepzeldel.hu>), novellás kiadvánnyal (**Magánkozmosz I-IV.**) és többfelé kikacsingatunk, értem ezalatt pl. a **Másképp látók**, az **Irodalmi Rádió**, a **Kaláka**, a **MAIT** és a **Napsziget** nevű irodalmi portálokat, ahol mind az online, mind a nyomtatott sajtóban való publikálás adott lehet.

Barátaink, ismerőseink, rokonaink, lett legyen irodalommal, avagy más művészeti ággal foglalkozó egyén vagy társaság, lehetőséget kaphatnak reklám nélküli internet megjelenésre két szintén saját honlapon, a <http://www.poeta.hu> vagy a <http://www.alkot.hu> társoldalak alatt. Rendszeresen írunk ki nyílt pályázatokat, amiket a <http://www.poeta.hu> oldalon találhat meg a érdeklődő. Évente jelentetünk meg nyílt bekerülésű antológiákat is – **Sodrásban** címmel.

Úgy hiszem, ez a kis csapat – a nevéhez hűen, – valóban egy baráti gárdává állt össze, így mindannyian egy-egy önálló gyöngyszem vagyunk társadalmunk kultúr-arszenáljában. Talán nem túlzás azt állítani, hogy ez a kis internetes sziget a lelkes emberek kikötője – azoké, akik nemcsak odaadásukkal támogatják a művészeteket, ezen belül az irodalmi élet terjedését, hanem anyagi segítséget is nyújtanak.

Évi 2500 forintos tagdíjunk fejében a fentebb említett lehetőségek között, értékes emberek értékes műveinek kavalkádjában bolyonghat a hozzánk ellátogató. A levelezőlistára a **subscribe@verslista.hu** címen lehet feliratkozni.